

Man gik altsaa til:

Eneste Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1902 til 31te Marts 1903.

(Lovforslaget som vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget findes i Tillæg C.; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren (Anders Nielsen): Da vi her i Folketinget vedtog Finanslovforslaget ved 3die Behandling, anede sikkert ikke et eneste Medlem i denne Sal, at vi skulde se det igen. Det vakte derfor almindelig Forbavselse, da Landstingets Finansudvalg afgav en Betænkning, hvori man indstillede Forandringer i Lovforslaget paa 9 Punkter. Nu foreligger imidlertid den Kendsgerning, at Finanslovforslaget er oversendt i en Skikkelse, der afviger fra den Skikkelse, vi havde givet det ved 3die Behandling. Finansudvalget har derfor holdt Møde om Sagen og har vedtaget den omdelte Erklæring, efter hvilken vi anbefale det høje Ting at føre Forslaget tilbage til den Affattelse, som det havde efter 3die Behandling i Folketinget. Hele Udvalget gør denne Indstilling, fordi vi ikke af de Grunde, der ere fremførte under Forhandlingen i Landstinget, have kunnet lade os overbevise om, at Landstingets Affattelse af Forslaget er at foretrække for den, Folketinget har givet det. Jeg tillader mig altsaa paa hele Finansudvalgets Vegne at indstille til det høje Ting at føre Finanslovforslaget tilbage til den Affattelse, det havde ved tredje Behandling i Folketinget.

K. M. Klausen: Naar denne Indstilling fremkommer fra hele Finansudvalget, og vi saaledes ogsaa fra socialdemokratisk Side foreslaa at føre Finanslovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det var vedtaget her ved tredje Behandling, ligger deri ikke at vi godkende det Finanslovforslag, som blev vedtaget af Folketinget ved tredje Behandling. Det vil være ærede Medlemmer bekendt, at vi undlod at stemme for denne Finanslov. Men Forholdet er jo nu anderledes end den Gang. Der foreligger i dette Øjeblik egentlig to Finanslovforslag, Folketingets og Landstingets, og Valget bliver altsaa mellem disse to, om man vil foretrække det Finanslovforslag, der er vedtaget af Folketinget, eller det, der nu tilbydes af Landstinget. Under disse Omstændigheder er det, vi have fore-

slaaet at slutte os til Folketingets Affattelse, fordi vi anse den for bedre end den, der nu tilbydes af Landstinget.

Holm: De Ændringer, som Landstinget har vedtaget i Finanslovforslaget, ere jo i Realiteten af meget ringe Betydning, og det kan ikke antages, at de skulde kunne foranledige en virkelig Strid om Finansloven. Men allerede det, at de kunne foranledige en Forhaling af Finanslovens Vedtagelse, er jo meget at beklage. Under de nuværende Omstændigheder skal jeg imidlertid for mit Vedkommende lige saa lidt som de foregaaende ærede Talere, komme ind paa disse Ændrings Realitet, men anbefale mine Meningsfæller at følge Finansudvalget i den Indstilling, det gennem sin ærede Ordfører nu har gjort til Tinget.

Dinesen: Den samme Stilling, som det ærede Medlem, der nu talte, indtager til den foreliggende Erklæring, indtager ogsaa jeg. Jeg er gaaet med til at tilraade, at Forslaget føres tilbage til den Skikkelse, det fik ved 3die Behandling i dette Ting. Jeg kan ganske vist tænke mig, at der kan vises gensidig Imødekommen fra begge Tings Side ved fortsat Behandling af Finanslovforslaget, men skal ikke udtale mig om Enkelthederne for ikke at foregribe, hvad der kan ske i denne Henseende. Naar jeg har bedt om Ordet, er det dog nærmest af Hensyn til et Par Sætninger, der findes i den Betænkning, der er afgiven af det andet Ting. Det er fra Flertallets Side i Landstingets Udvalg blevet udtalt, at det ikke nu vil anstille dybtgaaende Undersøgelser, „men det forbeholder sig herefter at anvende den Tid, der udkræves til en mere indgaaende Undersøgelse, som fra et konservativt Standpunkt maatte findes fornøden“. Jeg beklager, at denne Udtalelse er fremkommen. Den kan let komme til at virke som en Trusel mod dette høje Ting og den Stilling, det i Fremtiden kan komme til at indtage til Finansloven, og dette vilde jeg meget beklage. Jeg vil gerne vidne om, at den Behandling, der i denne Rigsdagssamling har fundet Sted i Finansudvalget af den foreliggende Finanslov, har været saa lidet behersket af Partihensyn som nogen Finanslovbehandling, jeg i min lange Rigsdagstid har været med til at arbejde paa. Der kan være delte Meninger om Enkeltheder, der kan ogsaa være delte Meninger om de Enkeltheder, hvor der i dette Øjeblik er